УДК 658.7.69

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО РИНКУ ПРАЦІ В СФЕРІ ЛОГІСТИКИ

Суслова О.С., Гончаренко С.А., Побережна З.М.
Національний авіаційний університет

The study examines the peculiarities of the labor market in the context of logistics activities, the peculiarities and knowledge that logistics specialists should possess. The global experience of logistics specialists with digital skills is analyzed. The role of digital technologies in logistics is defined.

Ринок праці в сфері логістики зазнає значних змін під впливом глобалізації, цифровізації та нових викликів таких як пандемії та економічні кризи. Підприємства повинні швидко адаптувати свої логістичні процеси, що вимагає висококваліфікованих фахівців із різноманітними навичками. Логістика стає ключовою для бізнесу, особливо з розвитком електронної комерції та автоматизації процесів. Вимоги до працівників еволюціонують у напрямку мультидисциплінарних компетенцій, включаючи технологічні навички та знання глобальних стандартів.

Автоматизація є однією з найважливіших змін у сфері логістики. Впровадження систем управління запасами та аналітики великих даних підвищує ефективність і знижує витрати, зменшуючи потребу в менш кваліфікованих працівниках. Одним із прикладів є компанія Walmart використовує автоматизовані системи для обробки вантажів на складах, що дозволяє скоротити витрати на персонал [1].

Незважаючи на зростання попиту на фахівців у сфері логістики, український ринок праці все ще відчуває дефіцит кваліфікованих кадрів, особливо тих, які мають досвід роботи на міжнародних ринках. Багато українських підприємств, що працюють в цій сфері, зосереджені на традиційних методах доставки та зберігання товарів, що не завжди відповідає вимогам глобальних стандартів. Однією з основних проблем є недостатня кількість освітніх програм, орієнтованих на підготовку логістичних фахівців із сучасними технічними навичками. Такі спеціальності, як управління ланцюгами постачання, аналітика даних та цифрова логістика, досі недостатньо розвинені у навчальній сфері. Крім того, проблемою є обмеженість інвестицій у впровадження новітніх технологій на рівні компаній, що ускладнює інтеграцію українських підприємств у глобальні ланцюги постачання. Незважаючи на ці виклики, українські підприємства все більше звертають увагу на мультидисциплінарність кадрів. Зокрема, попит на працівників, які володіють навичками в сфері управління, фінансів, IT та логістики зростає. Важливим аспектом стає знання

міжнародних стандартів і процедур, таких як митні правила, міжнародні перевезення, сертифікація якості та екологічні норми. Працівники, які здатні забезпечити ефективну комунікацію з міжнародними партнерами та розуміють складність глобальних ланцюгів постачання, мають більше можливостей для кар'єрного росту [2].

Ринок праці в сфері логістики в світі є значно розвиненішим та більш технологічно насиченим, одним із прикладів є США. Американський ринок вимагає від працівників знання міжнародних стандартів і сертифікацій, таких як ISO, CTPAT, що забезпечують безпеку та якість логістичних операцій. Роботодавці очікують від кандидатів не лише технічних, а й управлінських навичок, здатності працювати в умовах швидких змін, освоювати нові технології та приймати обґрунтовані рішення на основі аналітики. Спеціалісти, які працюють із програмним забезпеченням для планування маршрутів, підвищують ефективність логістичних процесів, що особливо важливо для американських компаній, які прагнуть оптимізувати свої витрати [3]. Такі логістичні компанії, як FedEx, UPS та Amazon активно використовують інноваційні технології, що робить ринок праці в США висококонкурентним. У США одним із ключових аспектів є активна автоматизація та роботизація складів і транспортних процесів. Уміння аналізувати дані для оптимізації логістичних процесів стає важливою навичкою. Окрім цього, великого значення надають здатності до впровадження автоматизованих рішень для складів та транспортних мереж. Фахівці, які здатні забезпечити ефективну роботу цифрових систем, користуються великим попитом на ринку праці.

Порівнюючи ринки праці України та США у сфері логістики, можна виділити спільні тенденції та суттєві відмінності. Обидві країни мають зростаючий попит на фахівців із цифровими навичками, які вміють працювати з логістичними системами та аналізувати великі дані. США є лідером у впровадженні робототехніки та штучного інтелекту, в Україні автоматизація тільки починає розвиватися, і компанії здебільшого використовують традиційні методи. Брак інвестицій у нові технології уповільнює конкурентоспроможність українських підприємств.

Використання цифрових технологій у системі управління логістичною діяльністю підприємств відкриває широкі можливості та генерує значні переваги, серед яких: підвищення прозорості та відкритості, ефективне управління ризиками, оптимізація ресурсів і витрат, підвищення внутрішньої ефективності, посилення репутація та бренду, зміцнення конкурентних переваг [7].

Сучасні вимоги до ринку праці зумовлені кількома ключовими аспектами:

- залучення фахівців, що здатні адаптуватися до змін та можуть приймати обґрунтовані рішення на основі аналітичних даних;

- фахівці повинні вміти працювати з комплексними логістичними моделями, а не лише обліковувати потоки в таблицях. Це підвищує ефективність управління ланцюгами постачання;

- постійного проведення навчання та підвищення кваліфікації.

Нарешті, ліцензування послуг перевезення вимагає дотримання правових норм і підвищення кваліфікації персоналу. Адаптація системи управління та підбору кадрів є критично важливою для успішного функціонування підприємств у сучасних умовах [4].

Технічні навички, зокрема досвід роботи з сучасними логістичними технологіями, такими як TMS і WMS, також відіграють значну роль. Бажано наявність професійних сертифікатів, таких як APICS CPIM або CSCP, які підтверджують компетентність кандидата в сфері логістики. Таким чином, професія логіста вимагає широкого спектру знань і навичок, що підкреслює важливість освіти, досвіду та спеціалізованих умінь [5,6].

Висновки

Саме тому, система підготовки логістичних фахівців потребує перегляду, зокрема через вдосконалення освітніх програм та кваліфікації. Це може включати державну підтримку навчання, розробку політики у сфері логістики, співпрацю з усіма стейкхолдерами та інвестування в людський капітал.

Список використаних джерел

1. Солопов Г. І. Державне регулювання сфери автомобільних вантажоперевезень на прикладі досвіду США та України. Миколаїв, 2019. С.15

2. Сохацька О. М. Міжнародна логістика. Тернопіль: ЗУНУ, 2022. 373 с.

3. Гармаш Т.А. Професійна діяльність фахівців з логістики, їх характеристика. Гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди».2016. Вип. 36, Том IV (20). С. 141-149

4. Нечипоренко К. В., Афоніна Є. О. Підбір персоналу на транспортно-логістичному підприємстві. Ефективна економіка. 2022. № 1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9922 (дата звернення: 23.09.2024). DOI: 10.32702/2307-2105-2022.1.96

5. Андрійчук А. О., Заєць Б.Б., Новальська Н.І. Дослідження вимог ринку праці до сучасних фахівців в сфері логістики. Сучасні проблеми та перспективи. 2023. №6. С.155-158

6. Поліщук І. І., Довгань Ю. В. Логістична компетентність як складова ефективності логістики. Modern Economics. 2021.№ 28. С. 127-133

7. Poberezhna, Z., Trukhan, O., Bileush, A., & Kniaziev, A. (2024). Determination of the impact of innovative technologies in the system of strategic management of corporate social responsibility. Technology Audit and Production Reserves, 3(4(77), 25–32. https://doi.org/10.15587/2706-5448.2024.307797